

ANARCHISTICKÝ MĚSÍČNÍK

číslo 118
srpen 2018

vydává Nakladatelství Anarchistické federace
www.afed.cz // afed@afed.cz

ZKOUŠKA SIRÉN

V srpnu se změnil standardní termín zkoušky sirén – houkaly v pravé poledne, ale nejen první středu v měsíci, nýbrž i druhou. Vlastně ne, 8. 8. šlo o státní poctu třem mrtvým. Ne, nebyl to projev účasti se smrtí dvou utonulých dětí, o které se ve stejné době psalo v médiích, a nepatřil ani dělníkovi, kterého při práci na dálnici zabilo projíždějící auto. Šlo o jiné tři mrtvé, kteří z hlediska pracovního práva v podstatě podlehli pracovnímu úrazu. Vojáky, kteří byli zabiti dřív, než stihli zabít někoho jiného.

Vox populi jako poslušné stádo sekunduje státní propagandě, která z principu musí oslavovat a heroizovat ty, kteří silou chrání mocenský a systémový status quo. **Státu nejde o lidský život, ale o symbol nedotknutelného institucionalizovaného násilí.** Lid je dojatý, pořádá peněžní sbírky pro rodiny padlých, nenávidí nepřítele, který smrt hrdinů způsobil. Litovat něčí smrti je naprosto v pořádku, každý lidský život je nenahraditelný. I život dělníka i život sedmiletého dítěte. Jak se tedy stane, že dojatý populus pláče nad mrtvým žoldákem a současně se sprostým cynismem komentuje smrt dítěte jiné národnosti a ignoruje smrt obyčejného manuálně pracujícího? Na úkor jiných a jinakosti vytěsňuje realitu vlastního osobního, sociálního a společenského neúspěchu, nicotnosti a bezvýznamnosti, komplex příslušníka „národa“, který se musí přilepit k nějakému hegemonovi, aby byl vůbec brán na zřetel. Vidí nejdál sousedovi do talíře a díky tomu ještě může mít nějaké ego. Ideální občan – z hlediska těch, kteří tu určují pravidla toho, co se smí a co ne.

Policie pátrá po údajných extremistech, kteří vylepují letáčky znevažující hrdinství našich padlých vojáků. Policie hrozí pokutou podvratníkům, kteří si na oblečení připnou placku s přeškrtnutým háknkrajcem. Všichni tihle „extremisté“ podle policajtů propagují terorismus a hnutí směřující k potlačení práv a svobod člověka, a je jedno, když ve skutečnosti propagují úplný opak. Na tom policejně úřednímu šimlovi pramálo záleží. Stejně jako **na faktech pramálo záleží všelijakým nahnědlým populistům**, kteří, jak se zdá, jsou tím populárnější, čím víc pravdu překrouť, nebo bezostyšně lžou.

Opravdu je tak nepochopitelné, jak státní propaganda funguje? Všichni jsou extremisté. Až na ty slušné lidi (není divu, že pod takovým označením vystupuje banda brněnských neonacistických násilníků za klerofašistického povzbuzování kardinála Dominika Duky), xenofoby, rasisty a zrůdy, co poměřují život a smrt podle majetku, postavení, vzhledu. Čímpak a jak dlouho se ještě tihle „vzorní občané“ budou lišit od ukrajinských nácků, kteří pořádají krvavé pogromy na Romy? Od slovenských nácků, kteří si cvičí boj s nožem i na místních Indech nebo Filipíncích? Od německých nácků z Národněsocialistického podzemí, vraždících Turky a Řeky?

My ostatní si myslíme, že **každý lidský život je nezadatelné právo.** Opakujme to všude a všem. Je to to nejmenší, co můžeme dělat. Aspoň prozatím. Lidský život je univerzální hodnota a nezáleží na tom, jakou barvu kůže má jeho nositel, nebo co má napsáno v úředních dokumentech coby národnost či státní příslušnost.

Právě proběhla zkouška sirén. A stala se zkouškou zdejší lidskosti. Dopadla hodně divně. Nic na tom nemění fakt, že oproti okolním zemím, jako jsou třeba Polsko a Maďarsko, tu zřejmě máme pořád ještě nakročeno na takový ten malý český „light fašismus“. A je vlastně úplně jedno, jestli mu bude udávat notu zapšklý hradní žurnalistobijec, Pitomio léčící si rasismem své dětské trauma, kdy byl všemi posmíván a odstrkován coby míšenec, nebo další fašizující zhrzenec z Klausovic rodu léčící si taktéž své mindráky šířením bludů a nesnášenlivosti.

Naše sirény by měly znít pořád. Na počest všech těch bezejmenných, kteří umírají při budování kapitalismu, ale i těch, kteří při tom přežívají z ruky do huby, i když pracují mnohem více, než by bylo zdrávo. Na počest obětí rasistického násilí a lhostejnosti, ale i těch, kteří se denně setkávají s nenávisť pramenící z ignorantství, neznalosti a vlastní malosti jejich okolí.

Když totiž nebude dost slyšet náš hlas, tuhle fázi „light fašismu“ hravě překonáme a dostaneme se do pořádných sraček.